

พระเยซูทรงเป็นขึ้นแล้ว

ยอห์น. ๒๐.๑-๑๘

คำนำ

คริสเตียนมีเทศกาลใหญ่ ๆ อยู่สองเทศกาลคือ เทศกาลคริสตมาส และเทศกาลอีสเตอร์ แต่คนส่วนมากจะรู้จักเทศกาลคริสตมาส เพราะมีการเฉลิมฉลองที่สนุกสนานตื่นเต้น ส่วนเทศกาลอีสเตอร์พวกเขาบอกว่า เป็นช่วงเวลาแห่งความโศกเศร้ามากไป

โดยปกติคนจะฉลองวันเกิด ไม่ฉลองวันตาย แต่สำหรับเทศกาลอีสเตอร์นั้นเป็นการฉลองที่พระเยซูเสด็จออกมาจากหลุมฝังศพ เป็นการฟื้นคืนพระชนม์ซึ่งแสดงชัยชนะต่อความตายและผีมารซาตาน และประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง อีสเตอร์ (Easter, Easter Day, Easter Sunday) ซึ่งมักจะตรงกับวันที่ ๒๑ มีนาคมของทุกปี

เทศกาลฟื้นคืนพระชนม์

ยอห์น ๑๙.๓๘-๔๒ เป็นเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่โทษบาปของมวลมนุษย์ พระศพถูกนำไปฝังไว้ในอุโมงค์ตั้งแต่เย็นวันศุกร์ จนกระทั่งถึงเช้าวันอาทิตย์ แล้วพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมา

ยอห์น ๒๐.๕ พวกสาวกของพระเยซูไม่เข้าใจคำที่เขียนไว้ว่า “ข้อพระธรรมที่เขียนไว้ว่า พระองค์ต้องฟื้นคืนจากความตาย” มารีย์คิดว่าพระเยซูตายแล้วตายลับ (ข้อ ๑๑-๑๒) เหมือนความคิดของคนไทยที่บอกถึงการตายว่า “ไปไม่กลับ กลับไม่ตื่น ฟื้นไม่มี หนีไม่พ้น”

ประการแรก มารีย์คิดว่าพระเยซูตายและไม่ฟื้น เพราะเธอได้ร้องไห้อย่างมากมาย **ประการที่สอง** เธอก็มองลงไปที่อยู่อุโมงค์ฝังพระศพด้วยความหมดหวัง และ**ประการสุดท้าย** เธอมีสายตาฝ้าฟางและมองเห็นไปว่า พระเยซูทรงเป็นเพียงคนทำสวน

บทเรียน :

๑. พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าที่ทรงพระชนม์อยู่ มิใช่เป็นพระเจ้าที่ตายแล้ว

๒. ในโลกนี้มีศาสนาและศาสนามากมาย มีคำสอนดี ๆ ล้วนน่ายกย่องและปฏิบัติ แต่ศาสดาเหล่านั้นได้ตายไปหมดแล้ว เหลือไว้แต่คำสอนที่ขาดฤทธิ์อำนาจ ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถประพฤติและปฏิบัติตามได้

๓. พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ดังนั้น คนเป็นเท่านั้นที่สามารถช่วยคนเป็นได้ คนตายไปแล้วจะช่วยเหลือใครไม่ได้เลย (แม้แต่ตัวเอง)

เทศกาลแห่งความยินดี

ยอห์น ๒๐.๒๐ “เมื่อพวกสาวกเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ก็มีความยินดี”

โดยปกติสิ่งที่เรามีอยู่ไม่ค่อยมองเห็นคุณค่า จนกว่าจะสูญเสียมันไป พวกสาวกก็เช่นเดียวกัน พวกเขาเพิ่งจะเห็นคุณค่าของการสูญเสีย เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์ จะเห็นว่าพวกเขาร้องไห้ โศกเศร้า หวาดกลัวและหมดหวัง

แต่เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว ท่าทีของพวกเขาเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เสียงร้องไห้กลับกลายเป็นเสียงหัวเราะ ความโศกเศร้ากลายเป็นเรื่องของความชื่นชมยินดี ความมิดมิดฝ้ายวิญญูณกลายเป็นความสว่างไสว และความสิ้นหวังก็กลับมาเป็นความหวัง

“ความชื่นชมยินดี” ในภาษากรีกคือ *chairo* ในพระคัมภีร์ฉบับมาตรฐานแปลคำนี้ว่า *overjoyed* ซึ่งไม่ใช่ความยินดีแบบธรรมดา ๆ แต่เป็นความรู้สึกที่ออกมาจากส่วนลึกของจิตใจ ปลานปล้อมอย่างเหลือพรรณนาได้

ข้อคิด : ประการแรก ผู้เชื่อควรจะมีท่าทีอย่างไรต่อเทศกาลอีสเตอร์ **ประการที่สอง** ถ้าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายจริง ๆ แล้ว จงสังเกตดูที่ใบหน้าของพวกคริสเตียน

ท่าทีต่ออีสเตอร์

๑) การเสาะแสวงหา “นางก็วิ่งไป” (ยอห์น. ๒๐.๒) “เขาทั้งสองก็วิ่งไป...แต่คนนั้นวิ่งไวกว่า” (ยอห์น. ๒๐.๔)

คำถามก็คือพวกเขาวิ่งไปไหนกัน? พระคัมภีร์บอกว่าพวกสาวกพากันวิ่งไปที่อุโมงค์ฝังศพ เพื่อจะนมัสการพระเยซูผู้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย ในทำนองเดียวกัน อีสเตอร์นี้ขอพระเจ้าทรงช่วยพวกเราคริสเตียนทั้งหลายให้มีความกระตือรือร้นที่จะเสาะแสวงหาพระเยซู และนมัสการพระองค์

อาจารย์เปาโลบอกว่า ข้าพเจ้าโน้มตัวออกไปข้างหน้า เพื่อจะได้พระเยซู (ฟิลิปปี. ๓.๑๓) ผู้เขียนฮีบรูกล่าวว่า ให้เราวิ่งแข่งด้วยความเพียรพยายามหมายเอาพระเยซูเป็นผู้บุกเบิกความเชื่อ (ฮีบรู. ๑๒.๑-๒)

๒) บอกข่าวดี “มารีย์ก็วิ่งออกไปบอกข่าวการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์แก่คนอื่น ๆ” (ยอห์น. ๒๐.๑๘) และเธอได้ยืนยันว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” เธอได้เล่าเหตุการณ์ที่ตื่นเต้นให้แก่คนอื่น ๆ ฟัง

บทเรียน :

- เทศกาลอีสเตอร์เป็นช่วงเวลาที่เราคริสเตียนจะประกาศข่าวดีให้แก่คนอื่น ๆ ได้ทราบ
- ขอให้ตระหนักว่า พระเจ้าทรงใช้พระเยซูมาฉนัใจ พระเยซูก็จะทรงใช้เราไปฉนนั (ยอห์น. ๒๐.๒๑)

สรุป

1. อีสเตอร์เป็นเทศกาลฉลองการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์
2. เป็นเทศกาลแห่งความชื่นชมยินดี
3. เป็นเทศกาลแห่งการเสาะแสวงหาและนมัสการพระเจ้า

4. อีสเตอร์เป็นเทศกาลแห่งการประกาศข่าวประเสริฐ.